

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 109.

Femte Session.

68de Møde.

Tirsdagen den 14de Februar.

(Fortf.)

Schulin: Skjøndt jeg efter det meget levende Forsvar, som dette Tillæg til Loven nu har faaet af den ærede Landstingsmand, der nylig satte sig, og, skjøndt jeg ogsaa, at slutte af det, der tidligere er udtalt i denne Retning, maa antage, at Stemningen er for dette Tillæg, saa vil jeg dog ikke undlade at ytre, at det er min Mening, at disse nye Forligscommissjoner ikke ville stifte nogen Nytte. Jeg maa ganske slutte mig til det, som det ærede 5te Medlem for 9de Kredss (Fris) har yttret. Jeg troer, at en altfor stor Nærhed af Forligscommissjoner og en altfor stor Nærhed af Domstole meget oftere giver Anledning til Trætte og Processer, end naar det er forbundet med lidt Banskfelijkheid at komme til denne Afgjørelse. Det var den almindelige Ting, jeg havde imod det. Hvad specielt Con- structionen af dette Forslag angaaer, saa mener jeg ogsaa, at det egentligt er principstridigt, at disse Forligscommissjoner, som jo træde istedetfor en Deel af Politiet, eller som skulle udføre en Deel af Politirettens Functioner, udgaae fra de communale Autoriteter. Jeg troer, at det vil være en Statsfag, naar der skal indrettes saadanne Commissjoner, at ud- nævne Forligscommissjoner dertil. Foruden dette troer jeg ogsaa, at det vil være meget vanskeligt paa mange Steder at faae passende Folk — jeg vil ikke engang sige to, hvilket jeg paa mange Steder anseer for umuligt, — men endog kun een Forligscommissair i hvert Sogn. Paa de allerfleste Steder vil man jo rigtignok kunne tage sin Tilflugt til at gjøre Præsten til Forligscommissair.

Dette troer jeg ogsaa, de allerfleste Steder vil blive Tilfældet, at han vil blive udnævnt der- til. Men, naar man vil det, saa synes det mig, at man kan faae denne Institution mere principmæssigt indrettet, og med samme Virk- ning, naar man overalt lod Præsten udføre Forligscommissairsforretningerne. Jeg men- ner, at han er — i Almindelighed bør han være det — Forligscommissair i Sognet i alle mulige andre Sager, og derfor mener jeg, at han ogsaa ret vel vil kunne være det i denne Sag. Det vil heller ikke fremtræde, som noget ganske Abnormt, da vi jo have andre Sager, s. Gr. Egteløbskommissairsager, hvor Præsten skal give sin Attest for, at Parterne først have været til Mægling hos ham, førend Sagen kan blive admitteret ved Amtets For- ligelsescommissjon. Jeg mener derfor, og vil gjerne stemme for, at man ved alle Tyendes- sager, forinden Politiretten maa modtage dem, vil fordre, at Sognepræsten skal have meddeelt sin Erklæring om, at Parterne have været kaldte for ham, og at han har prøvet paa i Mindelighed at afgjøre Sagen imellem dem. Forsaavidt altsaa et saadant Forslag eller et lignende senere maatte komme frem — den ærede Justitsminister har jo sagt idag, at han ikke skulde have Noget imod at komme frem med et Lovforslag i denne Retning —, saa skal jeg stemme derfor. Hvis der derimod bliver stillet et Vandringsforslag i en anden Retning, vil jeg tiltræde det, saa at jeg ende- lig vil stemme imod hele dette her foreslaaede Tillæg om Forligelsescommissjoner for disse Sager.

Drejer: Jeg indseer ikke den Anledning, der var for den meget ærede Formand for Udvalget til, som Indvending mod mit For- slag, at paaberaabe sig, at han aldrig havde